

Nasz program życia i czynu

Augustyn Wróblewski

1909

Przyszliśmy, aby „ogień miotać”, ogień wielkiej miłości dla ludzi i wielkiego poświęcenia, aby siać skarby istotnego postępu i prawdy istotnej wiedzy życia. Szukamy prawd, a znalazłszy je siejemy czysty siew jutrzejszych dni. Podajemy nasz program, program tych, którzy pragną być ludźmi „czystych rąk”, „czystego serca”, „czystych uczuć”, „czystej myśli” i „czystych czynów”.

Podstawa naukowa. Uznajemy, że moralność, jako wartość wewnętrzna czynów ludzkich (większa lub mniejsza ich korzystność dla rozwoju) zawiera się w istocie życia osobnikowego i społecznego, żyje w treści postępowania jednostek, pracy społecznej i życia politycznego. Stoimy na gruncie naukowej moralności ludzkiej, rozumiejąc, że moralnym jest każdy czyn, świadomie skierowany do podtrzymania i rozwoju bytu jednostki i gatunku ludzkiego. W razie sprzeczności interesów osobnika i społeczeństwa – rozstrzyga dobro społeczne. Dlatego też idziemy konsekwentnie drogą moralnego życia i moralnego czynu, i to stanowisko moralne jest naszą główną różnicą od wszelkich innych kierunków społecznych. I stąd nasze słowa, postulaty, hasła, nabierają pełnej, prawdziwej treści – te same zwykle słowa, nie puste już jednak frazesy, lecz czynem brzemienne słowa-czynu.

Praca nad sobą. Wychodząc z tej zasady naukowej i rozwijając się w tym kierunku, zaczynamy poprawę od siebie samych, staramy się kształcić wolę, zbroić się w silny i sprawny charakter, dbać o podtrzymanie godności osobistej, nie odurzać się (odrzucenie narkotyków), zwalczać kłamstwo i rozpustę, być dbałymi o higienę fizyczną i moralną. Staramy się być zupełnie etycznymi w stosunkach prywatnych i publicznych. Zwalczamy nie klasy, nie partie, nie ludzi, a tylko same objawy zła, przede wszystkim w sobie samych... w swym otoczeniu. Zadaniem naszym – wprowadzenie w realną rzeczywistość czystej, etycznej polityki nadpartyjnej, dążącej do prawdziwego odrodzenia narodu polskiego i ludzkości.

Drogowskazem naszym: Miłość-Wolność-Równość.

Miłość istotna wszystkich ludzi, składających społeczeństwo polskie i ludzkość całą, miłość, wykluczająca czyją bądź krzywdę, wykluczająca zazdrość i nienawiść, podsycająca czynne napięcie dążeń, produktywność pracy ofiarnej, dająca szlachetną odwagę płomienną i siłę mistycznego namaszczenia w potrzebie, bohaterskie, proste i bezpośrednie wykonanie dobrego czynu.

Wolność rzeczywista w nieskrępowaniu jakimi bądź więzami złych nałogów, wolność rycerzy, dla których nie ma nic mogącego do poczucia niewoli i upadku doprowadzić, chyba zło, rodzące się w nas samych i upadek moralny.

Równość dla wszystkich, równe traktowanie wszystkich. Wytworzenie opinii, że społeczeństwo klasyfikować należy nie podług klas i wysokiego lub niskiego stanowiska jednostek, lecz podług podniosłości i czystości ich charakteru.

Szanujemy przede wszystkim istotny dobry czyn.

Dążenia społeczne. Rozumiemy niezbędną zaspokojenia najelementarniejszych potrzeb człowieka: istnienia, żywienia się, płodzenia się, społecznego współdziałania, rozwijania się.

Uważamy prawo do życia za najelementarniejsze prawo człowieka, które najgorszemu nawet nie może być odjęte, i z tego powodu potępiamy zabójstwa wszelkiego rodzaju. Uważamy za konieczne, aby każdy miał zaspokojone minimum swych potrzeb, szczególnie aby

dostawał najniezbędniejszą ilość pożywienia, bez względu na osobiste zasługi lub winy. Potępiamy wyzyskiwanie innych, jak również i pozwalanie na wyzyskiwanie siebie. Potępiamy prostytutkę. Dążymy do zreformowania małżeństwa, przede wszystkim przez wpojenie w zwyczaje obu płci domajążeńskiej zupełnej wstrzemięźliwości płciowej, przez nadanie równych praw mężczyźnie i kobiecie w małżeństwie oraz przez uznanie obopólnej miłości, jako dominującego czynnika w urzędzeniu spraw dotyczących małżeństwa. Dążymy do wprowadzenia ślubów cywilnych.

Dążymy do rozwinięcia samorządnej pracy społecznej, osobliwie wśród ludu wiejskiego i miejskiego. Dążymy do solidaryzmu i do uspołecznienia mas na drodze etycznej.

Dążymy do reform, wynikających z potrzeb życiowych szerokiego ogółu. Stoimy w sprawach społecznych i politycznych na stanowisku ogólnych interesów ludzkości i całego narodu polskiego, wraz z współżyjącymi z nim innymi narodowościami, na stanowisku szczerze nadpartyjnym, zachowując wyrozumiałość dla poszczególnych poglądów społecznych i politycznych, o ile one nie przeczą moralności naukowej. Pod względem religijnym stoimy na stanowisku nadwyznaniowym, zgodnym z wiedzą ogólną, uznając poczucie ogólnoreligijne, poczucie łączności z wszechbytem, tolerując poszczególne wyznania i poglądy filozoficzne, o ile one są zgodne z moralnością naukową.

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Augustyn Wróblewski
Nasz program życia i czynu
1909

<http://lewicowo.pl/o-moralnosci/>
Tekst ukazał się pierwotnie w piśmie „Czystość. Tygodnik Etyczny”, 1909, nr 26

pl.anarchistlibraries.net